1875. VII. évfolyam. 251. szám. Kedd, deczember 28.

Előfizetési árak:
Helyben es postan küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Fòpiacz, Vecsey-haz földszini a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Elöfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint s legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

KÖNYV TÁRA

Előfizetési felhivás!

a

„DEBRECZEN“

hetenkint ötször: hetfőn kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton, megjelenő politikai, és közgazdasági lap 8-ik évfolyamára, mint a debreczen vidéki függetlenségi párt közlönyére.

Hangzatos szavakkal nem akarunk a közönség elé lépni, midőn lapunk pártolására és előfizetésére hivjuk fel.

Azt azonban határozottan igérjük, hogy „Debreczen“-t ezután is eddigi szelleme fogja át lengeni. Politikai jelszavunk ezután is **a haza önállósága és függetlensége** leend, a „bihari pontok“ alapján s ezen álláspontunkat legkevésbé sem adjuk fel.

De kiváló gondot forditunk ezen kivül a társadalmi érdekek képviseltetésére is, s e tekintetben Debreczen város és vidéke érdekeire különös sulyt fektetünk.

A hazai események jelzését ismét föteendőink közé számitjuk. A külföld hireit naponta közöljük; nemkülönben **a közgazdasági, ipar, kereskedelmi, irodalmi és müvészet,** s általában a közmüvelődési érdekek lapunkban képviselve lesznek. Tárczánk minél változatosabbá és tartalmasabbá tételéről eleve gondoskodva van.

Közleményekben gyorsak és pontosak, a fontosabb eseményekről táviratok értesitik olvasóinkat, általában véve mindent elkövetünk, mit anyagi erőnk megenged, hogy lapunk minél élénkebbé és érdekesebbé tétessék. Miért is tisztelettel és bizalommal kérjük föl lapunk barátait annak szellemi és anyagi támogatására. Különösen pedig az előfizetésnek előleges beküldésére.

Az előfizetési dijjak az eddigiek.

Egész évre . .	10 frt.	
Félévre . . .	5 frt.	
Negyed évre . .	2 frt.	50 kr.
Egy hóra . . .	1 frt.	

Végre kijelentjük, hogy a hirdetések a legjutányosabb ár mellett és pontosan eszközöltetnek.

Előfizethetni: helyben a „Debreczen“ kiadóhivatalában, piacz-utcza (Vecsei ház), Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyv kereskedésében s a vidéken minden posta hivatalnál.

Gálocsy Gusztáv, a „Debr. függ. párt“ elnöke.

Tiszai Dániel, felelős szerkesztő.

Viszhangok Ràth K. honatya inditványára.

Az ipar és szabad kereskedés eszméjének soha sem voltunk ellenségei; sőt midőn annak emelésére czélzó intézmények létesitéséről van szó; s valahányszor annak emelése aként érvényesithető: hogy az által sem a magyar államkincstár, sem az adózó polgárok megkárositása nem szándékoltatik, csekély támogatásunkkal soh sem késtünk azt elősegiteni.

Midőn azonban a decz. 15-diki országgyülésen Ráth K. ur felhivja a kormányt, hogy minél előbb előterjesztést tegyen a tekintetben; hogy a sóhivatalok teljesen megszüntettessenek; s a só árulásnak a szabad forgalom biztositassék; esetleg a só ujból konzorcziumok által kezeltessék — meg nem álhatjuk, hogy ez alkalomból egyetmást el ne mondjunk.

Azok a honatyák, kiket a nép azért választott, hogy érdekeit megvédjék, nagyon visszaélnek választóik bizalmával: midőn oly inditványnyal állnak elő, mely a föld népének zsarolását vonná maga után.

A sóval való szabad kereskedés, vagy annak konzorcziumok általi eladása 1851—1870-ig annyira experimentáltatott, hogy annak izét a föld népe még elnem felejtette...

Avagy nem volt-e már constatálva: hogy az I-te ungarische Gesselschaft Eszkeles-Todesko & Consortes; későbbre az osztrák hitel-intézet kezelése alatt a föld népe nagyon is keserü sót élvezett; — annyira, hogy ha az a nép nyilvánosan fel nem jajdult, az csak az absolut rendszer szellemének és a sajtó elnyomásának volt tulajdonitandó! mennyiben t. i. fájdalmuknak nem mertek kifejezést adni.

Vagy talán R. ur is az akkori conzortesek egyike lenne? hogy oly édesen vágyik a letünt szép napokat visszavarázsolni...

Azok a sóhivatalok, — mint sóár regulátorok — nem minden ok és alap nélkül állittattak fel! Az 1869-diki országgyülés, mely a sóhivatalok restituálását dekretálta, épen nem a sóhivatalnokok érdekét, hanem a szegény adózó népét tartotta szem előtt! A mennyiben belátta: hogy a sóárulásnál, mint — nem luxus — hanem nélkülözhetlen életcziknél, a föld népe vagy az ár hullámzása, vagy a minden áron rohamosan meggazdagodni törekvő némely kereskedők szükmérése által (a kinek nem inge, ne vegye magára) szokott kizsaroltatni.

Alig hiszszük, hogy a jelenlegi kormány, ha már adóemelés, és annyi uj adónem feltalálása által magát a nép előtt emlékezetessé tette, — a sónak konzorcziumok által leendő elárusitása által magának a halhatatlanságot is biztositani törekedjék??

Mert, hogy a föld népe az ország pénztárába contribuáljon, annak van értelme, de hogy a nép egyes telhetetlen emberek zsebét is töltögesse, ennek, — nines az a honatya, ki szégyenpir nélkül értelmet tudjon adni...

Hogy van-e R. urnak a só elárusitása körül szakértő tapasztalata, vagy nines, azt nem vitatjuk; de hogy felvetett inditványa által a nép érdekét figyelmen kivül hagyta — ezt állitjuk! Mert tegyük fel, vinné keresztül, hogy a só elárusitása consortiumoknak adassék; ezeknek épen ugy kellenék hitelt nyitni egy vagy fél évre, mint nyitattott az 1865 év előtti hitelintézetnek; ezen hitelösszegnek fél évi vagy egy évi kamatja a magyar kincstár kárát képezné.

Azonban ha hitel nem nyujtatnék; ekkor a szabad kereskedőnek kellene készpénzét olyan % mellett hevertetnie, mely bármely más czikkel a versenyt ki nem állaná.

Ha egy magánvállalkozó p. o. arra kötelezné magát, hogy egy megyét sóval állandóan ellátand; egy megye fogyasztási szükségletének fedezésére legkevesebb 1000 mázsa állandó sókészlet szükséges olyformán, hogy a másik ezernek már uton kell lennie. — 2000 mázsa sónak ára csak 6 frtjával számitva 12 ezer ftba kerül.

Ha ezen 12 ezer frtot évenként kétszer forgatja meg, tegyük fel a lehetőséget, épen 10%-kal; ezen nyereség messze el üt azon más áruczikkek természetétől, melyeket a kereskedő 3 havi várakozásra kap, és 10%-kal legkevesebb 8- 10-szer szokott megforgatni. — Hozzá számitva a kezelési költséget is; honnan? miképen veszi ki azon hasznot, mely más áru czikknél kinálkozik? — Erre a felelet egyszerü; a szük mérés lesz hivatva a százalékokat előteremteni. Ezt azonban a föld népe igen szépen megköszönné alkalmilag mind a találékony eszü népboldogitó honatyának; — mind az ilyetén javaslatok által hinárba vezetett kormánynak!

Legyen már elég e téren az eddigi experimentatió! s ha a népet egyébként boldogitani nem birják, legalább ne kényszeritsék oda, hogy az állam pénztárán kivül még egyes leleményes eszü élelmes emberek zsebjeit is töltögesse.

Abavári.

— **Az önálló vámterület** és a független bank létesitése tárgyában Miskolczon folyó hó 27-én tartott közgyülés egyhangulag elfogadta a képviselőházhoz felterjesztendő kérvényt, mely már ezer aláirással van ellátva.

— **Az Ausztria és Magyarország** között folyó tárgyalások képezik a nap legkivalóbb politikai eseményeit. Politikai köreinkben általánosnak a meggyőződés, hogy a kormány semmi föltétel alatt sem egyezhetik meg a bankprivilégiumnak további két évig való kiterjesztésében s állitják, hogy az osztrák kormány már birtokában van a magyar miniszterium erre vonatkozó ujabb nyilatkozatának, melyet legközelebb a szóbeli előterjesztések követnek. A legnagyobb érdekeltséggel tekinthetünk tehát a tárgyalások elé, melyeknek legfőbb mozzanatait, mint látszik, a magyar kormány nyilvánosság elé fogja juttatni, a mit azon tényből lehet következtetni, hogy a miniszterelnöki sajtóiroda vezetője is, e tárgyalások alkalmára Bécsbe rendeltetett.

A kassa-oderbergi vasut igazgatósága karácsony estéjén a kormánytól 800,000 forintot kapott. Szép karácsonyi ajándék!

Ez is valami.

Debreczen, 1875. decz. 28.

Az önvédelmi harcz időszakában Erdélyországban, a felázitott és a magyar faj ellen éles törrel rohanó oláh vad csordák, két fővezérségre lettek felosztva. Egyik csordának a fővezére, azon idők szerint Janku generálisnak nevezett egyéniség volt. A másik csorda pedig Axintye Severiuban tisztelte főnökét. Azok, kik abban a korban éltek, ha nem emlitjük is ujból fel, nagyon jól tudták, hogy e két vad Tribim vadállatnál kegyetlenebb vérszomjjal kezdte meg a benszorult Erdélyben a szegény ártatlan magyar családok ellen irtó hadjáratát. Nők csecsszopó gyermekeket gyilkoltak ezek lerögő vad szenvedélylyel, és térdig gázoltak a védtelenek vérében, mindaddig, mig a magyar honi kis honvéd segédcsapatok be nem érkeztek a szerencsétlenek megvédelmezésére. Ekkor természetes, hogy a generalis uraknak és czondrás hadaiknak szük lett Erdélyország, felmenekültek, és a hegyi vadakat kivervén barlangjaikból, a hegyek rengetegeiben bujkáltak és leskelődtek, s ha a honvédcsapatokat jó távol tudták maguktól, csak akkor mertek egy kis véres prédára lebocsátkozni, de arra mind a két vitéz generális nagy sulyt fektetett, hogy a honvédgolyók lőtávolon jóval kivül maradjanak. A harczok lecsilapultával aztán jutalmuk a véres hősöknek a batalom részéről lenézés és megvetés lett, s Janku generalis véres gyilkolásainak sötét tudatától üldöztetve, vagy a jutalombani nagy csalódás által megrenditve, bomlott elmével mult ki valami sövény tövében az árnyékvilágból.

De Axintye Szeveriu czimborája nem osztozott amannak sorsában. Az ő lelkére, vagy — ha ugy tetszik — lelkiismeretére, vastag kérget vont az idő, őt nem háborították álmaiban a meggyilkoltak szellemei az éjfél óráiban. Ő él, sőt a mint mondják, jó étvágynak örvend. Hogy azonban mennyire sikerült neki kezeiről lemosni az ártatlanok vérét? erre nem tudunk felelni, mi csak azt igazolhatjuk, hogy a hajdani mócz generalisnak az a bolond eszméje támadt, hogy ő tagja akar lenni a magyar Paszamentnek.

És fellép — és borzasztó kimondani, Szász város megválasztja képviselőnek.

Hogy Axintye Szeveriu mócz uraság ezt cselekedte, azon nem csudálkozunk, mert a ki csak kissé ismeri is az oláh atyafiaknak e nadrágos faját, az tudja nagyon jól, hogy egy telivér mócz nagyravágyását még az egek sem határozzák. Hanem hát Szász város! Micsoda polgárok laknak azon a földön? hogy magokat egy egész ország szine előtt ilyen mélységes gyalázatba hozták.

A börtön legmélységesebb fenekére, nem a parlamentbe küldjétek a multak e fajta véres száju szörnyetegeit.

Bánk.

Dobos és rablótársai pörének tárgyalása.

Dr. Kemény Mór védbeszéde.

(Folytatás.)

További enyhitő körülménynek kell felhoznom azt, hogy a salamondombi rablás alkalmával az első lövés elnem sülése után már épen lőni akaró Blagát megakdályozta, és ez által talán Tamásinak életét mentette meg.

Ugyancsak enyhitő körülmény Katonára nézve, hogy legutóbbi Pesten létte alatt Molnár István és Farkas Terka tanuk vallomásai szerint becsületes életet folytatott, és kenyerét becsületes munkája által kereste meg mi mindenesetre javulási szándékra mutat s a közvádló urnak azon nyilatkozatát, hogy nincs remény javulásra, megczáfolja.

Igyekeztem lehetőleg röviden megtenni azon megjegyzéseket melyeket védenczem érdekében szükségesnek tartottam.

Tudnék még több körülményre is hivatkozni, azonban nem fárasztom vele a tek. kir. törvényszéket, tudván hogy azok becses figyelmét ugysem kerülik el.

A mint tehát előterjesztettem, Katona Gábort a reá volt vádak részben épen nem, és részben oly csekély mértékben terhelik, hogy én őszintén szólva, a büntetési inditvány által rendkivül megleptettem.

Volnának ugyan nekem általában is megjegyzéseim a halál büntetés ellen, de egyrészt nem vélem azokat ezuttal előterjesztendőknek és más részt azt már collégáim is megtették előttem.

A halál büntetés szerintem csak különösen megrögzött s javithatlan bünösöknél, és itt is csak akkor lehetne alkalmazható ha az elkövetett büntett nagyságánál a bünös hajlamánál fogva más büntetés absolut eléggtelennek mutatkozik.

Katona Gáborra én nem mondom azt, hogy megrögzött javithatlan gonosztévő, sőt én ellenkezőleg épen azon meggyőződésemnek adok kifejezést, hogy Katona Gáborban ma is van érzés, hogy rosz indulatait nagy részt ellensulyozza. Nem beszélek a levegőből méltóztassék csak a salamondombi esetre s a pesti munkás életére vissza emlékezni.

A mi rosszat Dobos és Balaga társaságában elkövetett, azt csak mint eszköz tette. Korlátolt felfogása és teljesen hiányzó nevelésének, az emberektől különvált pásztor élete őt csaknem képtelenné tették arra hogy cselekedeteit megbirálja.

Dobos és Blaga, mindketten mondják, hogy Katona nem értett semmihez, s reá nem is biztak semmit, sőt előtte többnyire oláhul beszéltek, hogy ő beszédjöket ne is érthesse. Vissza jövök arra, mit már egyszer mondottam, hogy tudniillik Katona nem volt más mint Dobos és Blaga kocsisa.

Ilyen embert nem lehetne halállal büntetni még akkor sem, ha oly büntetteket követett volna is el, minőket a közvádló ur fölhoz az ilyen embereknek javitóház kell, hogy ott pár évi tartózkodás után az emberi társadalomról némi fogalmat szerezzenek.

Mindezeknél fogva tisztelettel kérem a tek. kir. törvényszéket.

Méltóztassék a közvádlói inditvány elvetése mellett vádlott Katona Gábort, a bünösségnek inkább megfelelő börtönbüntetésre és pedig figyelembe véve a felmerült s általam ép elő is adott hathatós enyhitő körülményeket lehetőleg enyhe börtön büntetésre itélni.

Következtek ezután Descombes Henrik, Komlóssy Arthur, Szabó Antal, Komlóssy Pál és Molnár Imre védbeszédei, melyeket azonban részben terszüke miatt még csak rövid vázlatban sem közölhetünk, részben pedig, mivel a tárgyalás befejezésétől is már igen távol vagyunk, s igy talán nem is birnak azok már olvasóink előtt napi érdekkel.

A védbeszédek megtartása után kir. alügyész ur folyó hó 18-án déluán a védbeszédekre megtevén észrevételeit, a büntetés kiszabását illetőleg tett javaslatához továbbra is ragaszkodik. A kir. alügyész megjegyzéseire Hódy Gyula, Gyügyei József és Dr. Kemény Mór védőügyvédek ujra válaszoltak, hivatkozván az előterjesztett védbeszédeikre. Elnök ezután azon kijelentéssel, hogy összes vádlottakra az itélet kihirdetés f. hó 20-án d. e. 9 órakor fog végbemenni, az ülést bezárja.

Hétfőn 20-án már félkilencz óratájban a városháza nagy tanácsterme teljesen zsufolva volt. Elnök, a birák, és a védőügyvédek egy negyed tizkor elfoglalják rendes helyöket a teremben; vádlottak és a tanuk jelenlétében elnök megkezdé az itélet kihirdetését, mely szerint: Luczás Gábor 3 havi börtönre; Tóth István 3 havi börtönre; Tóth Péter 3 havi börtönre; Szegedi Mihály egy évi börtönre; Borus Sándor 1 évi börtönre; Szabó Mihály 1 évi börtönre; Fazekas György 1 évi börtönre; Balogh József hat havi börtönre; Szabó Lajos hat havi börtönre; Lugosi Tógyer 6 havibörtönre; Karcza Imre egy- és fél évi börtönre; Hutzman András kilencz havi börtönre itéltettek. Végre Dobos Gábor és Blaga Juon kötél általi halálra; Katona Gábor pedig 15 évi közmunkán töltendő börtönre itéltetett. Elnök sorba kérdi az elitélt vádlottakat, hogy fellebeznek-e? Hutczman kivételével, ki a kapott büntetésben belenyugodott, mindegyik fellebbezett. Dobos Gábor kijelenté, hogy minek fellebbezzen, akár most, akár később, ugy is csak ez lesz a vége, védő ügyvéde azonban bejelenté a felebbezést.

Ezzel a Dobos és rablótársai pörének tárgyalása, végleg be lőn fejezve.

— ***A magyar fővárosból.*** **Az uj városházában** a főpolgármester szobájában tegnapelőtt reggel a plafond egy része leszakadt

---

A „DEBRECZEN“ tarczája.

Elmosódott nyomok.

Bünügyi regény egy kötetben.

Irta: Achschharumoff Miklós.

Első rész: **Olga.**

I.

Szeptember havának első napjaiban volt, midőn Moszkván keresztül R—be utaztam, hogy Olga némemet megiátogathassam. Másodosztályu rendes vasuti kocsiba ültem, mert a háló kocsik ellen határozott ellenszenvvel viseltetem, mind a fülledt levegő, mind pedig az azokban felhalmazott különös készletek miatt, melyeket épen nem a tisztaság jellemez,— melyek azonban minden pillanatban ágyakká átváltoztathatók. Nem esik nehezemre az ülve alvás, de kényelmetlen rám nézve a szorongás. Szerencsétlenségre a másodosztály ezuttal telve volt, mellettem pedig egy család egy kis csemővel helyezkedett el, mely csecsemő az anya ölében egész napon át srt. Háromszori kiserlet hasztalan volt; a felügyelő zavarban látszott lenni, végre azonban egy homályos családias kocsiba vezetett, melyben egy hölgy ült. A felügyelo, miután a nőnek valamit sugott, a lámpát akarta meggyujtani.

— Szükségtelen! — mondá a hölgy — de a rendszerető hivatalnok nem tudta magát elhatározni, hogy bennünket homályosságban hagyjon, és mig a lámpát csakugyan meggyujtotta, azalatt észrevevém, hogy a hölgy gyorsan leeresztette fátyolát, erre csakhamar hallatszott a mozdony füttyentése, s a vonat tovább haladt.

Különböző jelekből azt következtethettem, hogy a midőn a kocsiba léptem, az utazó nő aludott. Bocsánatot kértem tőle, hogy ha háborgattam őt, a nő azonban félbeszakitott, hogy semmiképen tekintettel ne legyek reá; ennélfogva, minden további mentegetődzés nélkül, lábaimat a szemben levő üres helyre kinyujtottam.

A hölgy más oldalra fordult tőlem; a halvány lámpafény megvilágitá egész alakját. Noha azonban, sem kezeit, sem lábait, sem arczát tisztán kivenni nem birtam, mégis bizonyos valami elárulta benne a fiatal asszonyt.

Darab ideig gépiesen tekintettem reá; figyelmem azonban mindinkább gyengülni kezdett irányában, és végre gondolataim egészen más irányt vettek.

Gyermekéveimet hoztam vissza emlékezetemben, s ezzel kapcsolatban Olga némére gondoltam, kitől már öt év óta elvalasztva valék. Ez idő alatt ő férjhez ment, és fájdalom! a mint csakhamar értesültem — nagyon szerencsétlenül. Utólsó levelében azt irta nekem, hogy R—be, anyjához visszatér, és pedig hogy folyvást ott maradjon. A sors — tevé hozzá — igen mostohán bánt vele. A többi dolgokat csak ugy futólag emliti, és igy csak sejthettem csupán, hogy ő férjét még mindig szereti, és hogy nagyon nehezére esett őt odahagyni.

Még az iskolából ösmertem férjét s a mit felőle tudtam, épen alkalmatos volt a történteket magamnak megmagyarázni. Bodjaginnak hitták, és különös ficzkó volt, nagy igényekkel, ziláit anyagi viszonyokkal, s még ziláltabb hirnévvel. Egy ezrednél volt szolgalatban, mindenféle természetü dolgokra alkalmas, a mellett játékos, arszlán, tékozló volt, — egy szóval oly ember, ki a mellett, hogy önző, még visszataszitó testalkattal is fel volt ruházva.

Péterváron nem találtam őt most, és ösmerőseink és rokonaink közzül egyik sem tudta vagy nem akarta megmondani, hogy mi a tulajdonképeni oka az ő elválásának Olga nénémtől. Arról értesültem csupán, a mit már azelőtt tudtam, hogy házas életuket a jó isten gyermekekkel nem áldotta meg, a mi Olgát igen nagyon bántotta; végre azt is megtudtam, hogy már három év óta nem élnek együtt. Olga némémnek azonban senki nem hányt szemére semmit, a mi nézetem szerint részére tökéletes igazolásul szolgált.

Szegény Olga! Talán sejté, hogy az életben nem fog boldogságot találni!.... Mily félve tekintett mindig a jövőbe, mily reménytelenséggel beszélt mindig arról! Fájt nekem azokra visszaemlékezni, de e tárgyfelőli beszélgetések önkénytelenül ismét eszembe jutottak, beszélgetések, melyek a látszat szerint jelentőségnélküliek valának, melyekben mindazáltal mindegyikünk saját életnézeteinket soroltuk el, legtitkosabb óhajainkat mondtuk el, s azokat mértékül vettük.

Olgát csaknem szépnek lehetett nevezni, és a régi jó szokás szerint én egy kevéssé belészerettem. Ő nyugodt volt és mégis csodálatos módon tőle származott a támadás, és nekem védelmeznem kellett magamat. A támadás szó különben félre nem értendő. Olga nem volt kaczér, legalább szándékkal nem. Ő egy gyönge becsületes lélny volt, és soha életemben nem láttam nőt, ki kevesebbet gondolt volna magára, mint ő. Egy ideig remélte, hogy daczára rokonságunknak, a köztünk létező viszony másképen fog alakulni és a játék, melyet velem kezdett, épen oda czélozott. Meg kell vallanom, hogy én ingadoztam. Olga némémmel a csendes boldogságra való kilátás tagadhatlan, felette ingerlékeny volt, de én szegény valék, határozott nézeteim a jövőt illetőleg, nem voltak az életben. Ő sem birt vagyonnal és igy a „csendes boldogság“ igen talányszerü volt és közeli rokonságban állott azon családapával, kinek mint napszámosnak kinlódni kell. De meg már előbbi idő óta leküzdhetlen iszonynyal viseltettem a szük, polgárias, szegényes élet irányában; ez érzelem szerelmi lázamat jelentékenyen lehüté és Olgának csendes tekintete, kifejezéseinek nyugodtsága e vonzódást még inkább csilapitá.

(Folyt. köv.)

Finom kiviteli (export) sajtól élesztő fontja: 40 kr.
Közönséges jó szinten sajtolt élesztő: 30 kr.
Tengeri mosték szarvasmarhának és sertésnek akónként 10 kr.
Megrendelések helyben és vidékre elfogadtatnak és pontosan teljesittetnek, a főraktárban nagytemplomtér 339. sz. a.
391 4—?

yomdájában. 1875.

s összezuzott egy iróasztalt s egy divánt. — **Csupon Gergely** 73 éves rokkant katona aggastyán tegnapelőtt délelőtt a rudas fürdőben fürödvén, hirtelen roszul lett, s ugyanott rögtön meg is halt. **Bulyovszky Lila** asszony első vendégszereplése a nemzeti szinházban tegnap volt. **Utazás a föld körül** czimü látványosságot a pesti népszinházban ugyancsak tegnap adták először. **Hiller Gábor** Pécsről megszökött ügyvédet, tegnapelőtt délután — a pécsi rendőrség megkeresvényére — Budapesten elfogták.

Budapest, decz. 27.

— A „Debreczen“ szerkesztőjének. —

Élénk mozgalom indult meg a fővárosban az iránt, hogy a függetlenségi párt szervezkedjék. Ez okból vasárnap értekezlet tartatott s Irányi Dániel inditványára elhatároztatott, hogy jan. 16-án közgyülés tartatik.

A fővárosban hatalmas elemekkel rendelkezik e párt. Csak szervezkedni kell.

— *Vidéki hirek.* **Alsó-Vatnon** kétfejü borju látott napvilágot pár nap előtt. — **Benkő** István veszprémi kádár mester, hordók készitésére szabadalmat nyert Ausztria-Magyarország területére. **Poklostelken** a tanitó leánya és egy Nagy Zsuzsánna nevü nő összeégtek. **A szolnoki mükedvelők** előadása e hó 25-én teljes sikerrel folyt le. A szereplőket a szép számü közönség kitüntetésekkel fogadta. Az előadást tánczvigalom követte. — **Szegszárdon** állandó szinházat emelnek, s már a jövő tavasszal megkezdik az épitkezést.

Őszi estékre.

(Géressy Kálmán előadása a magyar irodalom és miveltségtörténetéből a XIX. században.)

1830-ban egy a magyar nemzet müvelődési történetében fontos esemény történt, a Széchenyi István első politikai munkájának, a „Hitel“-nek közrevitatása. Eseménynek kell neveznünk a mü megjelenését azon nagy mozgalom folytán, melyet keltett. Sokak által kimondhatlan tetszés- és örömmel, mások részéről pedig a legnagyobb visszatetszéssel fogadtatott az. Az Aurórakör volt az első, mely a Széchenyi Hitele által inaugurált uj irányhoz csatlakozott.

Kisfaludy Széchenyi biztatásai folytán 1830-ban politikai lapot szándékozott inditani, s a „Jelenkor“-ra engedélyt is kért, mely a Széchenyi által meginditott uj iránynak lett volna képviselője; azonban mielőtt czélját elérhette volna, meghalt. Halála után a kör tagjai Vörösmartyt bizták meg a szerkesztéssel, ugy azonban, hogy Helmeczy a maga nevére kérje a lap kiadhatási jogot, Helmeczy ki is eszközölte a maga nevére az engedélyt, de egyuttal Vörösmartyt a lap vezetéséből kizárta. A Jelenkor volt a 30-as évektől kezdve jó ideig a legjelentékenyebb magyar lap.

Vörösmarty helyzete, daczára, hogy a Jelenkor szerkesztéséből kizáratott, Helmeczy által javu., am...yiben Kisfaludy halála után ő lett az akadémia első rendes tagjává 500 frt évi fizetéssel; e mellett Trattner 1100 frtért összes müveit megvevén, nem csak maga örvendhetett jobb létének, hanem édes anyját is segitette. Hosszu ideig kis szobában lakott; most helyzete javultával, két kis szobát bérelt, 1836-ban pedig egyik hü barátjával, Sallayval egy valódi iró asztalt s egy üveges szekrényt vétetett, melyeket gyermekies örömmel mutogatott barátainak.

Vörösmarty 1832-ig irói munkásságának első felét végezte be, de egyszersmind dicsőségének oly magas fokát érte el, melyet később felül nem mult.

A költészet mindhárom nemét müvelte. Nincs költő, ki mindháromban a lyra, epos és drámában egyenlő nagyság lett volna. Vörösmarty sem volt egyenlő a költészet e három nemében. Legjobban kitünt, mint lyrikus, kevésbé az eposban, még kevésbé a drámában. Legkitünőbb müveiben is található az esthetika kifogásokat, ha azokat egyenként vizsgálja, de dicsősége nem is egyes, hanem összes müvei határában rejlik.

Vörösmarty szabaditotta fel költészetünket a Kazinczy által alapitott, s követői által tulságba vitt görög mythologiai irány hatása alól. Már Kazinczy is sokban kifogás alá eshetik, mig követői oly irányra tértek, mely költészetünket nem kis veszélylyel fenyegette.

Vörösmarty lángelméjét illeti a dicsőség, azon helyes irány megteremtése által, mely később diadalra jutott. Ő lett költői nyelvünk megalapitója. Azon felfogás, hogy költői és prózai nyelvünk megalkotója Kazinczy, megáll, de csak az általánosra, mig a specificus költői nyelvnek megteremtője Vörösmarty, kinek nyomán fejlesztették és juttatták azt diadalra utódai.

Ami Vörösmarty eposai verselését illeti, azok egy jó részét hatméretü versekben irta, melyek szebb szépségét, sem előtte, sem utánna egyetlen magyar költői mü sem érte el. Vannak eposai, melyek népies alakban irvák, s átnak képeznek Arany népies irányára. Munmenetet képeznek Arany népies irányára. Munkássága és költői határának sulya összes müveiben levén, s ebben a főszerepet eposai játszván, őt különösen mint eposirót kell vizsgálnunk.

Általában elmondható róla, mit Gyulay Pál, hazánk első kritikusa állit, hogy müveiben a részletek szépsége felülmulja az egészét.

(Folyt. köv.)

Szinészet.

—l—a. Szombaton, decz. 25-én adatott a városi szinház nyugintézet pénztárának gyarapitására a „Czigány“ eredeti népszinmü 3 felvonásban, irta Szigligeti, zenéjét szerzette Bognár. Ezen egészséges humoru darab a közönség mulattatására adatott elő. A czimszerepet Szatmáry játszotta és pedig különösen a vig jelenetekben sikerülten. Évit nem, mint a szinlap jelzé Bacsó Lujza, hanem Gyöngyösi Etel személyesité. Gerecs (Gyuri) dalait érzés nélkül énekle, most ugy, mint rendesen. Siposné Rózsit igen jól ábrázolá, fájdalma meginditá a közönséget. Felemlitendő még Kiss (Márton), Deák Kata (Rébék), kinek a nyelves, zsénbelődő asszony szerepe nem állotta meg egészen helyét, Abonyi (Peti), ki az ábrándos ifju czigányt érzéssel állitá elénk, Németh, ki hetyke urasági hajdu volt és Szép (Kurta.) Gyér közönség.

Vasárnap, decz. 26-án adatott: „Alengyel zsidó, vagy karácson éjszakája“, népszinmü 3 felvonásban, németből forditotta Zádor B. — E mü alkalmas arra, hogy a vasárnapi közönség tetszését kinyerje, mert meséje vonzó, és moralis tanulságot foglal magában. Máté polgármestert és korcsmárost Takács személyesité, s pedig ugy, hogy többször tapsokban nyilvánitott tetszést idézett elő. Ez a Máté egy karácsony éjszakáján a korcsmájába jött lengyel zsidó aranyai csengésétől elcsábitatott, és gyilkosság segélyével az aranyokat birtokába helyezte. A büncselekmény elkövetésével, két medvetánczoltató testvér vádoltatott, és azért hosszabb ideig börtönben tartattak. Egyik meghal, a másik: Gáspár a falu csavargójává lesz, s 15 év mulva a valódi gyilkost felfedezi, bosszuját épen azon a napon akarja véghez vinni, midőn Máté leánya Anna (Rott Mari) egy becsületes csendőr őrmesterhez (Abonyi) akar nőül menni. Mátét lelkiismerete mardossa, s az egyike a legszebb jeleneteknek midőn Máté álmodik, s álmában a meggyilkolt szelleme megjelenik, és a gyilkos földön tuli birák által halálra itéltetik. Máté csakugyan megis hal és pedig azon perczben, midőn elfogatására minden készen van, Gáspár (Szeles) bosszuját nem viszi a siron tul, és a gyilkost nem nevezi meg, a miért Anna jegyese nejévé lesz. Ez Gáspártól szép vonás, de Keresztély csendőrmesterről alig tehető fel az előzmények után annyi bárgyuság, hogy az ominosus titkot ki ne találta volna, és itt rejlik a darab egyik következetlensége. Az emlitett szereplők, továbbá Szatmári, Szép és Kiss igen jól ábrázoltak. Közönség megtölté a házat. Előadás vége 9 órakor.

UJDONSÁGOK.

* **T. előfizetőinkhez!** Szivélyes bizalommal kérjük fel mindazon t. előfizetőinket, kik az előfizetési dijjakkal mindezideig hátrányban vannak, hogy e hó végeig hátrányukat, valamint jövő évre való előfizetéseiket beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap küldésében akadály ne legyen.

A „Debreczen“ kiadóhivatala.

* **Ma temették el** özv. Szabó Pálné asszonyt, — a jótékonyságairól ismeretes honleányt. A köztiszteletben állott urhölgy felett a nagytemplomban Némethy Lajos ref. lelkész tartott imát s rövid beszédet. — Szép lelkének jellemzéseül legyen elég felemliteni, hogy 23 árvát nevelt fel s házasitott ki. Temetése nagy részvét közt ment végbe. Béke lengjen porai felett!

* **A tárczánkban** ma megkezdett „Elmosódott nyomok“ czimü bünügyi regényre felhivjuk a t. olvasó közönség figyelmét, mint olyanra, mely rendkivül érdekfeszitő voltánál kedvencz olvasmányává fog válni t. olvasóinknak. Gondoskodtunk arról is, hogy uj előfizetőink a felette érdekes regényből az ujévig megjelenő részt szintén birhassák, s igy mindazon uj előfizetőinknek, ki az emlitett regényt teljes egészben óhajtják birni, ezirant a lapunk kiadóhivatalához intézendő értesitésére, a külön rész azonnal meg fog küldetni.

* **50,000 éles töltény.** Ugyancsak a „P. F.“ szerint egy bécsi fegyvergyárostól egy láda érkezett Villányba, mely onnan Eszékre lett volna szállitandó, valami Frankl nevezetü n. o. lakos számára. Az állomásfőnöknek azonban feltünt az, hogy a szállitmányt Villányban akarta az illető átvenni és kocsin Bródba szállitani, a miért is vizsgálat végett felbontatta a ládát, melyben állitólagos fegyver alkatrészek helyett 50,000 éles töltényt találtak. Ez esetről a kerületi szolgabiró értesülve, azonnal vizsgálatot inditott, és mint halljuk, egy olyan titkos társaságnak jött nyomára, mely Eszéken tartózkodva, a környékbeli szlávságot fegyverek s töltényekkel látja el. Jó lesz ébren lenni!

* **Balázs Kálmán** kedvelt népzenészünktől egy igen terjedelmes levelet vettünk Hamburgból keltezve, ebben a zenekar vezetője elsorolja a hosszas fáradságos és viszontagságos külföldi utazást, nem hagyván érintetlenül azt sem, hogy mennyire megleltek csalatva a külföldi ügynök által, ki őket szerződtette. Prágában müvészetök nem találkozott azon tetszéssel, mint a minőt reméltek, Balázs Kálmán ennek okát abban látja, hogy Bunkó Vincze vezetése alatt egy rosz magyar zenetársulat előzte meg ott őket, s az rontotta el az üzletet. Ezek után nagy nélkülözések között érkeztek Hamburgba, a rájok nézve káros szerződésszerinti idény megkezdésére; Hamburgban concertjeiket nagyszámu közönség látogatta, estenként 5—600-an voltak jelen, de a jövedelmet itt is az átkozott ügynök dugta zsebre. Ebből tanulva felette ovatos volt a több és különféle helyekről u. m. Londonból, Párisból, Hannoverből, Berlinből és Bresslauból hozzája küldött szerződések megkötésénél, s ekkor kezdődött már rájok nézve a kedvező alkalom, de most meg saját társulatának egyes tagjai kezdették a rendet felbontani, a mennyiben igen csufosan megszökött tőle három a szerződés daczára. Ezen körülmény minden további szerződtetést meghiusitott, s a kedvező meghivásokat fájdalom, el nem fogadhatta. Balázs Kálmánnak az esik leginkább nehezére, hogy Orbán nevezetü kis brugósa is, daczára, hogy szavát adta ott maradásának, mégis megszökött haza, ott hagyva megcsonkitva a társulatot, mely most a legnagyobb nélkülözések közt tengődik. Mindazonáltal Hamburgból Oroszországba, hova meghivások volt, akartak átmenni, de miután a társulatnak csak egy utilevele volt, oda pedig egyenkénti utlevél szükségeltetik, sürgöny utján eszközölték ki a magyar ministeriumtól az utleveleket, igen de akkor történt a kis brugósnak a megszökése, a mi a társulatnak tovább haladását megakadályozta. Most már a társulat hazajövőben van, s jövő hó 8, vagy 10-ke körül itthon is lesz, s azt hisszük, hogy többet nem igen fognak kivánkozni külföldre utazni.

* **Mint a „Sz. H.“-ból** olvassuk a régi hirnek örvendő szegedi paprika udvarképessé lett. A király ugyanis nagyon szereti a paprikát, és a szegedi Pálfy testvérektől, kik a legfinomabb paprikát készitik, gyakran rendelnek meg az udvar számára, az utolsó paprikaszállitmány csak pár hét előtt érkezett meg Gödöllőre és a napokban már ismét több font paprikát rendeltek meg az udvar számára a nevezett czégnél.

* **Szinházi hir.** A mint egy helybeli hirlapból olvassuk Kovács Gyula ur a következő általa forditott 2 franczia vigjátékot nyujtotta be szinigazgató urnak előadatás végett: „Egy nő, ki megveti férjét,“ irta Girardin Emile és „A kiváncsiak,“ irták Meithac H. és Delavigne A. Mindkettő a mint mi azokat az eredeti szövegből ismerjük, egy felvonásra terjedő rövid szinmü. Az első a rémuralom alatt jatszik, és abban különbözik a vigjátékok nagy részétől, hogy mig ezekben az asszony szeretőjét rejtegeti férje elől, addig itt a férj rejtetik a szerető elől. — A menet igen érdekes, a vége pedig csattanós, a miért feltéve, ha a forditás jó, szivesen látnók e vigjátékot szinpadunkon, mert ha a forditás nem volna hü, ugy természetesen a darab élvezhetősége is elveszne. A „Kiváncsiak“ czimü vigjátékot, megvalljuk nem vagyunk kiváncsiak deszkáinkon látni, mert bár ennek sem ismerjük a forditását, de bármily jó volna is az, sem ajánlanók: abban 2 magas rangu urhölgy kalandja frivol alapon nyugszik, és mi a frivolitásnak még akkor sem vagyunk barátai, ha az a szellemiséggel karöltve jelenik meg.

* **Eljegyzés.** Folyó hó 25-én szombaton este tartá eljegyzését helybeli kereskedő Jakobovics Aladár ur, ugyancsak helybeli termény kereskedő Weisz B. M. bájos leányával Mariska kisasszonnyal. Hosszan tartó boldogságot kivánunk az önzetlen szerelemből keletkezet frigyre, s találjanak megelégedést az élet utain.

* **Volt szintársulatunkat** csak nem akarja pártolni Arad „lelkes közönsége,“ irja a Nagy-Várad, nem régen azt mondottuk, hogy Arad kitesz magáért, és pártolás hiányról szó sem lehet. Figyelemmel kisérjük az ottani lapot, s nehány nap óta már mindig igy végződnek a szinházi birálatok: „közönség fájdalom! a megbotránkoztatásig csekély számmal volt jelen.“ Ebből azt látjuk, hogy Arad város közönsége, nem oly müpártoló „lelkes közönség,“ mint milyennek ki volt kiáltva.

* **A soproni** tisztleány képző-intézetnek, miként a „P. F.“ irja, a közoktatási miniszter évi segélyt igért azon kikötéssel, hogy az intézetben a magyar nyelv oktatására egy tanitónő fogadtassék fel és általában fejlesztessék kissé a magyar szellem is. — E nyilatkozatra a katonai körök oly határtalan dühre keltek, hogy az intézetet inkább feloszlatják, vagyonát pedig a közös hadügyérre bizzák, semhogy a tisztek leányai magyar nyelvre tanittassanak.

* **Vezéryné** asszony, ki első szinésznői próbáit Nagyváradon kezdette, s ki közönségünknek is csakhamar kedvenczévé küzdötte fel magát, jelenleg a pécsi közönséget mulattatja. Az ottani lap nagy elismeréssel ir játékáról.

* **Táncz zene.** Fahrbach Fülöptől mazurpolka jelent meg zongorára Táborszky és Parsch kiadásában. Czime: „Die erste Tour.“ Ára 50 krajczár.

* **„Zilda, vagy a bagdádi közigazgatás“** dalmü 3 felvonásban Flotowtól került tegnap este szinre. A mü zenéje kitünő szépségekkel bir, s a mellett oly vidáman cseveg, hogy lelket, szivet felderit. Zildának tettetett fájdalma az énekrészekből olvasható ki, jó kedvét a dal fejezi ki. Fatme bőbeszédü csacskaságát a müvészileg irt hangok árulják el. A kitünő zene mellett magok az alakok, ezek helyzetei igen mulatságosak, ehez járul még a sok szép jelmez és diszlet, a mi összesen egy igen élvezetes estét szerzett a tegnap este szép számban összegyült közönségnek. Gerecsné a czimszerepben, mind éneke, mind játéka által megnyerte a közönség tetszését, és ugy ő, mint Fatme személyesitője Bacsó Lujza a többször megérdemelt tapsokban részesittetett. Németh (a kádi) igen mulattató volt nagy hasával, égő szerelmével, és a rabló üldözésének szenvedélyével. Nagy kaczagást idézett elő eredeti tánczával, a mikor csetlett, botlott, mint egy rekeszből kiszabadult borju, és lihegett, mint a kövér lud. Felemlitendő még Szép (a kalifa), és Timár (a nagyvezér.) A második szakaszban a nőikar által lejtett töröktáncz a kezdetlegesség nyomát hordja magán, de mégis jobb volt, mintha semmi se lett volna.

* **Az ügyvédekről.** Hozzászoktunk már nagyon az ügyvédeket rettenes felszámitásaikért kárhoztatni, s ennek bebizonyitása végett nem egy példát hozott már fel a sajtó. Minthogy pedig kezeinkbez egy olyan ügyvédi számla jött, mely a legszebb méltányosság tanujelét képezi, közöljük ezt azért, hogy a jó is illustrálva legyen, ne csak mindig a rosz: Számla. G. A. ur részére helyben I. K. H. elleni ügyben: 1, az iratok átvizsgálásáért 1 frt, fellebbezés készitése és leiratásáért 4 frt 50 kr, 3 rendbeli kézbesitésért 60 kr, 4 felebbezés a legfőbb itélőszékhez 2 frt. II. Az italmérési regale ügyben: 1, felebbezés a megyéhez bélyegekkel együtt 5 frt 50 kr, összesen 13 frt 90 kr. Szeghalom 1875. jul. 1. Dr Pap József. Három felebbezés mennyi munkát és bélyeg költséget igényel, s mégis oly csekély az összeg, hogy még maga a fál is keveselte: Exempla docent!

* **Karácsony** utolsó napján egy fiatal ember annyira tele itta magát pálinkával, hogy annak következtében önkivüli állapotba jutott. a rendőrség a kórházba szállitatta, hol azóta betegen fekszik.

Délutáni posta.

— Azönálló vámterület ügyében ujabban Veszprémből, Miskolczról s Váczról intéznek kérvényt a törvényhozáshoz.

— Pálffy Zsigmond kir. táblabiró Promontoron agyonlőtte magát.

— Nagy Léta községnek megengedtetett, hogy az ott május és október hónapok harmadik hetében tartatni szokott országos vásárok az árpril hó 24-két és szeptember 29-két megelőző hetek — szerda és csütörtök napjaira tétessenek át, és hogy a január hó 15-ét megelőző hét emlitett napjain még egy harmadik országos vásár tartathassék.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

Legczélszerübb, legjobb és legtartósabb,
karácsony- és ujévi ajándék
csak is aranynemü lehet!!
Ajánlja e tekintetben dusan felszerelt üzletét
FORGÁCH KÁROLY
aranymüves piaczutcza 2139-ik sz. a hol **olcsó árért** a legszebb kiállitásu **karácsonyi** és **ujévi** ajándékoknak való arany nemüek kaphatók.
388 7—11

RAVISSANTE
Dr. LEJOSSE-tól Párisban
hölgyeknek nélkülözhetlen!
Csak a hivatalosan megvizsgált méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan, valódi
RAVISSANTE
bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a Ravissante naponkint egyszer az ujjheggyel az arczra vagy más testrészre dörzsöltetik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himlőhelyek elsimittatnak. — A Ravissante ifju arczszint idéz elő, a bőrt fehériti, frissiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait.
Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak a Dr. LEJOSSE-féle világhirü „RAVISSANTE“ szépitőszert használni.
Hamisittatlanul kapható nagyban és kicsinyben valódi minőségben: „Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ fő- és szétküldési raktárban Ausztria-Magyarország számára,
Schwarz Henrik-nél,
Budapesten, Kristóf-tér 1. sz.
Egy üvegtok ára 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.
Postai küldésnél 20 krral több.
Óvás hamisitás ellen!
Miután Hatschek Miksa ur, kinél ezelőtt fők-raktárt tarték, bizalmammal visszaélt, s egy hamisitott, saját gyártásu csinálmányt valódi helyett árult, indittatva érzém magamat, tőle a raktári jogot elvonni és irántá a szükséges lépéseket megtenni.
Óva intem mind a t. raktártartó urakat, mind a kicsinyben vásárlókat az ugynevezett „La Ravissante Perfectionné“ vételétől. Hatschek Miksa ur által rosszul utánzott hamisitványa.
A dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE“ e téren a legtökéletesebb és egyáltalán nem kiván többé javitást, mint ezt a nálam található számos elismerő irat kielégitő módon bizonyitja.
A dr. Lejosse-féle párisi „RAVISSANTE“ nagyban és kicsinyben egyedül és csak valódi minőségben csupán nálam kapható, s annak üvegkupakján a használati utasitáson kivül franczia nyelven még a következő szavak is állanak: EXCITATION DE LA BEAUTÉ RAVISSANTE PAR Dr. LEJOSSE A PARIS.
A t. raktártartó urak a vidéken tehát a valódi hamisitatlan „RAVISSANTE“ megrendelése czéljából sziveskedjenek ugy mint ezelőtt, ezután is mindig csak egyenesen hozzám fordulni.
SCHWARZ HENRIK,
a Dr. Lejosse-féle „Ravissante“ fő- és szétküldési raktárnoka Ausztria-Magyarország számára,
Budapesten, Kristóftér 1-ső szám.
Vidéki rendelmények a legszigorubb titoktartás biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.
Debreczenben valódi minőségben
kapható
Götli Nándor ur gyógyszertárában
348 11—

246. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN“ gőzmalom **készitményeinek.**
Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.
Ingyen zsákkal.

		100 font
A.	Asztali dara nagyszemü	14.20
„	szinte 50 fntos zacskóval	14.40
B.	szinte apró szemü	14.20
„	szinte 50 fontos zacskóval	14.40
C.	Dara középszerü	13.—
„	szinte 50 fontos zacskóval	13.20
0.	Királyliszt	13.80
1.	Lángliszt	13.20
2.	Montliszt	12.60
3.	Zsemlyeliszt különös	12.—
4.	„	11.40
5.	Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	10.40
6.	szinte 2-od „	9.40
7.	Barna kenyérliszt 1-ső „	7.60
8.	„ 2-od „	6.40
9.	Lábliszt 1-ső rendü	5.20
10.	„ 2-od rendü	3.60
11.	Finom korpa zsákkal	2.40
„	„ zsáknélkül	2.—
12.	Durva korpa zsákkal	2.—
„	„ zsáknélkül	1.60
R. I.	Rozsliszt 1-ső rendü	9.—
R. II.	szinte 2-od „	—.—
R. III.	szinte 3-ad „	6.40
R. IV.	szinte 4-ed „	—.—
A. K.	Árpakása 00	20.—
„	szinte 0	18.—
„	szinte 1	14.—
„	szinte 2	10.40
„	szinte 3	10.—
„	Árpadara 5	14.—
Á.	Árpa liszt 6	4.20

Debreczen, 1875. nov. 16.

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig	netto	150 font
9. 10.	„	125 „
11. 12.	„	100 „
R. I.—III. számig	„	150 „
R. IV. V.	„	100 „
A. K. 00—5. számig	„	100 „
árpaliszt	„	125 „

Titkos betegségek
és
bőrbajok
gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,
FOGAK
és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.
Weisz Gyula,
a budapesti császár. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamű-orvos által.
Lakik: Miklósutcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.
371 14—36

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**
Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.